

Sygn. akt **III AUa 2485/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr)

Protokolant: st. sekr. sądowy Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Poznaniu

sprawy **J. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o wysokość emerytury górniczej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 10 września 2015 r. sygn. akt III U 499/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz J. T. kwotę 135 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.04.2014 r. znak; (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wznowił wypłatę świadczenia dla odwołującego **J. T.** od 11 marca 2015 roku tj. od osiągnięcia wieku i ponownie ustalił jego wysokość.

Rozpoznając wniesione przez J. T. odwołanie od powyższej decyzji, Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 10 września 2015 r., w sprawie III U 499/15, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do przeliczenia J. T. wymiaru emerytury z uwzględnieniem okresu pracy górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,8 w okresie zatrudnienia w Kopalni (...) SA w K. od dnia 1 czerwca 1985 r. do dnia 28 lutego 2009r. (pkt 1 wyroku) oraz zasądził od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

(pkt 2 wyroku), a także stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie istnienia okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie przeliczenia świadczenia (pkt 3 wyroku).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

J. T. urodził się w dniu (...) W dniu 27 marca 2015 roku złożył do organu rentowego wniosek o emeryturę górniczą. Wnioskodawca zaznaczył też, iż nadal pozostaje w stosunku pracy w Kopalni (...) w K.. Do wniosku ubezpieczony dołączył świadectwo wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 23 marca 2015 r. wystawione przez (...) S.A. (...) w K.. W świadectwie tym pracodawca zaznaczył, że J. T. jest zatrudniony w Kopalni od 1 listopada 1984 r. do nadal i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą określoną w art. 50 C ust 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin i wg rozporządzenia MPiPS dnia 23.12.1994 r.:

- od 01. 11.1984 r. do 31.05.1985 r. praca pod ziemią,
- od 01.06. 1985 r. do 31.03.1990 r. maszynista pomp odwodnienia odkrywki załącznik nr 2 pkt 10,
- od 01.04.1990 r. do 31.03.1999 r. górnik odwadniacz złóż na odkrywce zał. 2, pkt 2,
- od 1.04.1999r. do 31.05.2005 r. maszynista pomp odwodnienia odkrywki zał. 2, pkt 10,
- od 1.06.2005r. do 28.02.2009 r. mechanik maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce zał. 2 pkt.11,
- od 1.03.2009 r. do nadal rzemieślnik wykonujący prace mechaniczne na odkrywce zał. 3 pkt III/7.

Ponadto wnioskodawca dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione na druku (...)przez Kopalnię (...) w K. z dnia 4.02.2015 r., w którym wskazano wysokość wynagrodzenia z lat 1995 – 2014 oraz wykaz dniówek za lata 1984, 1985, 2009 - 2014 r.

Na podstawie powyższych dokumentów organ rentowy ustalił, że J. T. posiada 30 lat i 5 miesięcy okresów składkowych oraz 7 miesięcy okresów nieskładkowych.

Decyzją z dnia 26.03.2015 r. organ rentowy przyznał odwołującemu emeryturę od 11.03.2015 r., tj. od osiągnięcia wieku, zawieszając wypłatę emerytury w związku z kontynuacją zatrudnienia. Do wysokości emerytury organ rentowy zastosował przelicznik 1,2 do 285 miesięcy okresów pracy górniczej, przelicznik 1.8 do 79 miesięcy okresów pracy górniczej i przelicznik 1,5 do 1 miesiąca okresów pracy górniczej.

W dniu 27.03.2014 r. J. T. zwrócił się do organu rentowego o podjęcie wypłaty emerytury i doliczenie stażu pracy na podstawie świadectwa pracy z dnia 27 marca 2015 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 17.04.2015 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia odwołującemu, przyjmując do ustalenia wysokości emerytury dotychczasową podstawę jej wymiaru ze wskaźnikiem 145,35 %, uwzględniając 30 lat, 7 miesięcy okresów składkowych i 7 nieskładkowych, stosując przelicznik 1,2 do okresu 285 miesięcy, 1,8 do okresu 81 miesięcy i 1,5 do 1 miesiąca.

Sąd Okręgowy wskazał, że istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadza się do ustalenia sposobu przeliczenia wysokości emerytury odwołującego za okres pracy wykonywanej w (...) w K. od 1 listopada 1984 roku do 27 marca 2015 roku. Jak wynika z akt ZUS - okres listopad, grudzień 1984 roku, od stycznia do maja 1985 roku oraz okres od marca 2009 roku do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. do 27 marca 2015 roku, organ rentowy objął przelicznikiem 1,8. Przelicznikiem tym nie objął natomiast spornego okresu od czerwca 1985 roku do lutego 2009 roku. Odwołujący domagał się przyjęcia, że w spornym okresie wykonywał niezmiennie pracę jako operator pomp na odkrywce, tj. pracę wskazaną w art. 50d ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z tym ustalenia świadczenia z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Jako podstawy rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy przywołał zatem treść art. 51 i 50d ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) w zw. z treścią rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 marca 2008 roku w sprawie ewidencjonowania okresów zatrudnienia na stanowiskach, na których okresy pracy górniczej zalicza się w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury oraz na niektórych innych stanowiskach pracy górniczej (Dz. U. Nr 72, poz. 423).

W ocenie Sądu Okręgowego, przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że odwołujący w spornym okresie zatrudnienia w (...) w K. od 1 listopada 1984 roku do 27 marca 2015 roku wykonywał prace w rozumieniu art. 50d ust.1 pkt 1 ustawy emerytalnej na stanowisku operator pomp. Odwołujący przez cały ten okres pracował w kopalni węgla brunatnego, w pompowni spągowej, na przodku, bezpośrednio przy urabianiu – przy zdejmowaniu nadkładu. Pompownia znajdowała się bowiem na dole odkrywki, a gdyby nie odwadnianie, nie można byłoby wydobywać węgla. Powołani świadkowie potwierdzili charakter pracy odwołującego, wskazując, że nie uległ on zmianie. Zakres pracy odwołującego - jak wynika z angaży - również nie uległ zmianie. W związku z tym Sąd Okręgowy stwierdził, że mimo iż pracodawca błędnie zakwalifikował pracę odwołującego jako pracę wykonywaną na stanowisku maszynista pomp odwodnienia odkrywki, była ona zawsze pracą wykonywaną jako operator pomp na odkrywce. Nie ulega wątpliwości, że okres wskazany w świadectwie pracy odwołującego, jako okres pracy wykonywanej na stanowisku operatora pomp został uwzględniony przez organ rentowy z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy uznał odwołanie J. T. za uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. I wyroku. W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od całości powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany organ rentowy.

Apelujący wskazał, iż doszło do sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z zebrany materiał dowodowy, poprzez uznanie, że odwołujący w okresie od dnia 01.06.1985 r. do dnia 28.02.2009 r. wykonywał pracę na odkrywce, uprawniającą do zastosowania określonego w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Emerytalnego (tj. Dz.U. 2015, poz.748.) przelicznika 1,8.

Nadto apelujący wskazał, iż przy wyrokowaniu doszło do naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., bowiem Sąd w uzasadnieniu wyroku nie wskazał z jakich przyczyn odmówił wiarygodności i mocy dowodowej świadectwu wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 23.03.2015 r..

Wskazując na powyższe zarzuty, pozwany organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Nadto apelujący wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa sądowego za I i II instancję wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację J. T., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazywał Sąd I instancji, z uwagi na treść zarzutów podnoszonych przez odwołującego w treści odwołania od zaskarżonej decyzji, spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenia sposobu przeliczenia wysokości emerytury odwołującego za okres pracy wykonywanej w (...) w K. od 1 czerwca 1985 r. do dnia 28 lutego 2009 r., a jego istota polegała na ocenie, na jakim stanowisku pracy odwołujący pracował w tym czasie.

Przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej, stosownie do art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2015, poz. 748 z późn. zm. – dalej ustawa emerytalna), stosuje się następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Odwołujący domagał się przyjęcia, iż w spornym okresie od 1 czerwca 1985 r. do dnia 28 lutego 2009 r., wykonywał niezmiennie pracę, jako operator pomp na odkrywce, tj. taką, o której mowa w art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy, w związku, z czym do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy winien był przyjąć przelicznik 1,8.

Stosownie do art. 50d ust. 1 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

- 1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;
- 2) w drużynach ratowniczych.

Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtora krotnym (ust. 3).

W tym zakresie aktem prawnym obowiązującym jest Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtora krotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. 1995, nr 2 poz. 8 – dalej rozporządzenie z dnia 23.12.1994 r.). Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i w innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń, określonych w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1994r., nr 84, poz. 385 – dalej ustawa o zaopatrzeniu em. górników), uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia (załącznik nr 2 - wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalni węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą). Z kolei § 3 stanowi, że za okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu em. górników, uważa się okresy pracy na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do rozporządzenia (załącznik nr 3 - wykaz stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym).

Organ rentowy konsekwentnie stał na stanowisku opierając się na treści znajdującego się w aktach odwołującego świadectwa pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 23.03.2015 r., wystawionego przez Kopalnię (...) sp. a., że odwołujący w spornym czasie nie wykonywał pracy określonej w wykazie 50d ust. 1 ustawy emerytalnej, gdyż stanowiska pracy wymienione w tym świadectwie pracy (maszynista pomp odwodnienia, górnik odwadniacz złóż,

mechanik maszyn i urządzeń górniczych, rzemieślnik wykonujący prace mechaniczne) są wymienione w załączniku nr 2 powyższego rozporządzenia z dnia 23.12.1994 r., do których nie ma zastosowania przelicznik 1,8. Nadto organ rentowy wskazywał, że Sąd I instancji sporządzając uzasadnienie zaskarżonego wyroku naruszył treść art. 328 § 2 k.p.c., bowiem nie wyjaśnił, dlaczego odmówił wiarygodności treści świadectwa pracy z dnia 23.03.2015 r.

Zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w sposób wskazany w apelacji, w ocenie Sądu Apelacyjnego, okazał się całkowicie chybiony. W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalil się pogląd, że zarzut wadliwego sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, może się okazać zasadny tylko wówczas, gdy z powodu braku w uzasadnieniu elementów wymienionych w art. 328 § 2 k.p.c., zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli apelacyjnej, czyli gdy treść uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie toku wywodu, który prowadzi do jego wydania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4.03.2009 II.PK.210/08 LEX nr 523527). Stosownie do art. 328 § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie ustalenia faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej oraz wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Te elementy zdaniem Sądu Apelacyjnego zawiera zaskarżone orzeczenie. Wprawdzie Sąd Okręgowy wprost nie wyartykułował, dlaczego odmówił wiarygodności okazanemu świadectwu pracy, jednak w uzasadnieniu wskazał, że o uznaniu konkretnej pracy za pracę górniczą zaliczaną w wymiarze półtora krotnym, decyduje charakter pracy rzeczywiście wykonywanej, (który to charakter Sąd Okręgowy w postępowaniu dowodowym ustalił), a nie treść dokumentów (zatem Sąd pod uwagę nie musiał brać tylko i wyłącznie treść świadectwa pracy).

Zauważyć należy także, że w apelacji organ rentowy nie podjął nawet próby podważenia ustaleń Sądu Okręgowego, co do tego, że odwołujący w całym okresie spornym wykonywał pracę operatora pomp na odkrywce i pracodawca w przywołanym już świadectwie pracy błędnie zakwalifikował pracę odwołującego. Organ rentowy wskazywał jedynie na wyższość treści świadectwa pracy, ponad ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy.

Nie sposób jednak nie wskazać, że świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Dlatego też, zadaniem Sądu Okręgowego w ramach postępowania sądowego, była ocena, czy wskazane w świadectwie pracy nazwy stanowisk pracy, zajmowane przez odwołującego, a rzeczywiście wykonywana przez niego praca, były tożsame. W judykaturze przyjęte jest już bowiem, że nie sama nazwa wykonywanego zawodu, a faktycznie wykonywany rodzaj pracy decyduje o możliwości lub braku możliwości zaliczenia danego okresu, jako okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009r., sygn. I PK 194/08, OSNP 2010/23-24/281). Oznacza to, że moc dowodowa świadectwa pracy jest słabsza niż dokumentów stricte urzędowych, co nie znaczy, iż dokument ten nie może stanowić jednej z podstaw do ustalenia stanu faktycznego. Przypomnieć jednak należy, że w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych, nie obowiązują ograniczenia dowodowe i strona może dowodzić swoich racji wszelkimi dowodami, czyli również poprzez dowód z zeznań świadków. Zgodnie bowiem z treścią art. 473 § 1 k.p.c. w trakcie postępowania dowodowego w sprawach z ubezpieczenia społecznego nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron. Ten wyjątek od ogólnych zasad sprawia, że każdy istotny fakt może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Z uwagi na powyższe, w oparciu o zeznania świadków i odwołującego, Sąd Okręgowy miał możliwość i z tej możliwości skorzystał, ustalić, jaką rzeczywiście odwołujący w spornym czasie wykonywał pracę i dokonując tych ustaleń nie musiał, tak jak organ rentowy, poprzestać tylko na ocenie treści świadectwa pracy. Tym samym Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu wyczerpującego postępowania dowodowego, tj. po przesłuchaniu świadków, którzy w spornym okresie pracowali z odwołującym i mogli mieć wiedzę na temat wykonywanych przez niego obowiązków, wbrew informacjom zawartym w świadectwie pracy zasadnie ustalił, że odwołujący w całym spornym okresie pracował w kopalni węgla brunatnego, w pompowni spągowej, na przodku, bezpośrednio przy urabianiu – przy zdejmowaniu nakładu, a zatem wykonywał pracę odpowiadającą stanowisku operatora pomp na odkrywce stosownie do art. 50d

ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej. Co istotne, pompownia znajdowała się na dole odkrywki i gdyby nie odwadnianie (wykonywane przez odwołującego), nie można byłoby wydobywać węgla.

Rzeczywiście wykowana przez odwołującego praca w całym spornym okresie, tj. praca operatora pomp na odkrywce zatrudnionego w przodku bezpośrednio w procesie urabiania, wskazana jest w treści załącznika nr 3 do rozporządzenia z dnia 23.12.1994 r. (III pkt 6 załącznika nr 3), wskazującego na stanowiska pracy zaliczane w wymiarze półtorakrotnym.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny w tym miejscu wskazuje, że z urzędu jest mu wiadomo, iż od 1 lutego 2009 r. w Kopalni (...) obowiązuje nowy taryfikator, celem którego było dostosowanie nazewnictwa stanowisk pracy górniczej uprawniającej do stosowania wyższego przelicznika, wynikającego z treści rozporządzenia z dnia 23.12.1994 r. Przed tą zmianą stanowisko odwołującego określano, jako „maszynista pomp odwodnienia odkrywki”, a po zmianie „operator pomp na odkrywce”, co oznacza, że wcześniejsze stanowisko pracy odwołującego było wskazane w treści załącznika nr 2, który nie kwalifikował do przelicznika 1,5, natomiast po tej zmianie stanowisko pracy odwołującego znalazło się już w wykazie zawartym w załączniku nr 3. Należy podkreślić, że przed wprowadzeniem nowego taryfikatora odwołujący wykonywał tę samą pracę, miał ten sam zakres obowiązków, a wprowadzony taryfikator pozwolił na zakwalifikowanie jego pracy do prac wskazywanych w załączniku nr 3 rozporządzenia z dnia 23.12.1994 r. Sąd odwoławczy ma świadomość, że ta zmiana obowiązuje dopiero od lutego 2009 r., niemniej jednak zmiana ta jest spójna z treścią dokumentacji osobowej odwołującego, gdzie od marca 2009 pracodawca wpisał odwołującemu, (mimo, iż stale pracował w tym samym charakterze) inne stanowisko pracy, tj. stanowisko pracy z załącznika nr 3 – tj. „rzemieślnik wykonujący prace mechaniczne” (vide załącznik nr 3 rozporządzenia z dnia 23.12.1994 r., III pkt 3 – „rzemieślnicy zatrudnieni na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwalówarkach, wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń”).

Z uwagi na powyższe, mimo to, że pracodawca odwołującego błędnie zakwalifikował stanowisko jego pracy w wystawionym świadectwie pracy, wobec ustalenia rzeczywistego zakresu obowiązków odwołującego, tj. wobec ustalenia, że w całym spornym okresie odwołujący pracował jako operator pomp na odkrywce, Sąd Apelacyjny stwierdza, że zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego odpowiada prawu. Sam bowiem zapis w świadectwie pracy nie mógł świadczyć o rzeczywiście wykonanej pracy, zatem w sprawie istnieją podstawy do uwzględnienia wniosku odwołującego, aby sporny okres uznać za okres wykonywania pracy górniczej w rozumieniu art. 50d ust 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, dzięki czemu przy ustalaniu wysokości emerytury odwołującego organ rentowy za ten okres winien zastosować przelicznik 1,8, zgodnie z treścią art. 51 ust 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Z powyższych względów apelacja organu rentowego jako bezzasadna, na podstawie art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł w punkcie 2 wyroku przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.) w brzmieniu wynikającym z treści rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2015 r., poz. 1078).

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiął